

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind reglementarea unor măsuri fiscale

Luând în considerare necesitatea fluidizării activităților economico-financiare a operatorilor economici, care, deși sunt viabili din punct de vedere economic, întâmpină dificultăți în achitarea obligațiilor fiscale din lipsă de lichidități,

având în vedere problemele întâmpinate de operatorii economici care au de încasat sume de la autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene în baza contractelor de finanțare încheiate cu acestea, în privința fluxului de lichidități,

ținând cont de prioritatea obiectivului de creștere a performanței colectării veniturilor bugetare în cadrul căruia un rol important revine și măsurilor de constrângere pentru neconformarea la plata obligațiilor fiscale,

pentru crearea premiselor relansării economice prin reducerea poverii fiscale din sarcina contribuabilului în sensul reglementării cadrului legal privind calculul accesoriilor creanțelor fiscale astfel încât să se realizeze o diminuare a nivelului penalităților de întârziere datorate pentru plata cu întârziere a obligațiilor fiscale dar și o motivare a conformării la plata acestor obligații,

în considerarea faptului că mărirea termenelor în cadrul cărora un contribuabil are obligația de a achita sumele care constituie condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată, reprezintă o măsură care vine în sprijinul mediului de afaceri întrucât ar conduce la creșterea lichidităților aflate la dispoziția acestora,

având în vedere că prin introducerea posibilității acordării eșalonării la plată în perioada de valabilitate a acesteia și pentru obligațiile fiscale stabilite urmare inspecției fiscale, se previne acumularea de noi datorii,

ținând cont că instituirea măsurii de amânare la plată în cazul contribuabililor care au de încasat sume de la autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene în baza contractelor de finanțare încheiate cu acestea, reprezintă o facilitate menită să conducă la stimularea activității economice, pe de o parte și, absorbția fondurilor UE care este o prioritate cheie a Guvernului, pe de altă parte,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență:

Art. I - Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 120 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Dobânzile au caracter recuperatoriu și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

2. Articolul 120¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Articolul 120¹

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere au caracter sancționatoriu și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2) – (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

3. După alineatul (1¹) al articolului 175 se introduce un nou alineat, alin. (1²), cu următorul cuprins:

“(1²) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și persoanelor care devin debitori potrivit art. 25 alin. (2) lit. d). În acest caz, prin excepție de la prevederile alin. (1), bunurile imobile oferite în vederea stingerii prin dare în plată trebuie să nu fie supuse executării silite și să nu fie grevate de alte sarcini cu excepția ipotecii constituită în condițiile art. 25.”

4. Alineatul (5) al articolului 175 se modifică și va avea următorul cuprins:

“(5) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform alin. (1) sunt date în administrare în condițiile legii, cu condiția menținerii, pe o perioadă de 5 ani, a uzului și a interesului public. Până la intrarea în vigoare a actului prin care s-a dispus darea în administrare, imobilul se află în custodia instituției care a solicitat preluarea în administrare. Instituția care are bunul în custodie are obligația inventarierii acestuia, potrivit legii.”

Art. II - (1) Prevederile art. I intră în vigoare la data de 1 iulie 2013.

(2) Prevederile art. I pct. 2 sunt aplicabile obligațiilor de plată scadente după data de 1 iulie 2013.

(3) Pentru obligațiile de plată cu scadența până la data de 1 iulie 2013 care se sting după această dată, se aplică nivelul de penalitate de întârziere potrivit legislației în vigoare până la data de 1 iulie 2013.

Art. III - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011, aprobată prin Legea nr.15/2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatele (11) și (11¹) ale articolului 9 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) În scopul constituirii garanției sub forma prevăzută la alin. (2) lit. c), dacă bunurile sunt ipotecate/gajate în favoarea altor creditori, valoarea acestor bunuri trebuie să acopere valoarea pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum și sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată.

(11¹) În scopul constituirii garanției sub forma prevăzută la alin. (2) lit. d), valoarea acestor bunuri trebuie să acopere obligațiile fiscale ale garantului pentru care organul fiscal

competent a instituit sechestrul, precum și sumele eșalonate la plată ale contribuabilului, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procentaj de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată.”

2. La articolul 10 alineatul (1), literele b), e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal competent prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eșalonare la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eșalonarea la plată potrivit art. 10¹. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege sau până la finalizarea perioadei de eșalonare la plată în situația în care termenul de 30 de zile se împlinește după această dată.

.....
e) să se achite, în termen de cel mult 180 de zile de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată, obligațiile nestinse la data comunicării deciziei și pentru care au fost comunicate somații;

f) să se achite obligațiile de natura celor prevăzute la lit. e), pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eșalonare la plată, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației sau până la finalizarea eșalonării la plată în situația în care termenul de 180 de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eșalonate la plată;”.

3. La articolul 10¹ alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) obligațiile fiscale stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizie de impunere cu termene de plată după data comunicării deciziei de eșalonare la plată.”

4. După alineatul (2) al articolului 10¹ se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), includerea în eșalonare se efectuează cu menținerea perioadei de eșalonare deja aprobată.

(2²) Prin excepție de la dispozițiile alin. (2¹), pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), precum și pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată în derulare, la cererea contribuabilului, se poate aproba și o altă perioadă de eșalonare dar care nu poate depăși perioada prevăzută la art. 1 sau art. 16¹, după caz. Dispozițiile art. 3 alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

5. Alineatele (4), (6) și (7) ale articolului 10¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Odată cu depunerea cererii, contribuabilul trebuie să constituie și garanțiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, corespunzător condițiilor în care urmează să se modifice decizia de eșalonare la plată.

.....
(6) Prevederile art. 17¹ se aplică în mod corespunzător și penalităților de întârziere aferente sumelor prevăzute la alin. (1).

(7) În situația în care cererea de modificare a deciziei de eșalonare se respinge, contribuabilul are obligația să plătească sumele prevăzute la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere.”

6. Alineatul (4) al articolului 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

“(4) Penalitatea de întârziere prevăzută la art. 120¹ din Codul de procedură fiscală se calculează până la data emiterii deciziei de eşalonare la plată.”

7. La articolul 16¹ alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) contribuabilul depune, în cel mult 30 de zile de la data comunicării certificatului de atestare fiscală, o garanție în valoare de minimum 20% din sumele ce pot face obiectul eşalonării la plată precum și a penalităților de întârziere ce pot face obiectul amânării la plată potrivit art. 17¹, înscrise în certificatul de atestare fiscală emis în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.”

8. La articolul 16¹ alineatul (2), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) în cazul persoanelor juridice, să fi fost înființate cu minimum 12 luni anterior depunerii cererii.”

9. După alineatul (4) al articolului 16¹ se introduc două noi alineate, alin. (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Prevederile art. 17¹ se aplică în mod corespunzător și penalităților de întârziere aferente sumelor eşalonate la plată potrivit prezentului articol.

(6) În situația în care ulterior emiterii deciziei de eşalonare la plată, organul fiscal constată că informațiile cuprinse în documentele anexate la cererea depusă potrivit alin. (1) lit. a) nu corespund realității, organul fiscal emite decizia de anulare a deciziei de eşalonare la plată și a deciziei de amânare la plată a penalităților de întârziere care produce aceleași efecte cu decizia de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată.”

10. Alineatul (2) al articolului 17¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“(2) Garanțiile ori valoarea bunurilor prevăzute la art. 9 alin. (9) - (11¹) trebuie să acopere și penalitățile de întârziere, precum și majorările de întârziere amânate la plată.”

Art. IV – (1) Prevederile art. III pct. 6 intră în vigoare la data de 1 iulie 2013 și se aplică creanțelor fiscale scadente după această dată.

(2) Prevederile art. III pct. 3 se aplică și eşalonărilor la plată în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Prevederile art. III pct. 8 se aplică cererilor de acordare a eşalonărilor la plată depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. V - (1) Contribuabilii care au de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene în baza contractelor de finanțare încheiate cu acestea, denumite în continuare *autoritățile competente*, pot solicita amânarea la plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat inclusiv a obligațiilor accesorii, administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală sau transmise spre recuperare acestei autorități, denumite în continuare *obligații fiscale*.

(2) Amânarea la plată se acordă în limita sumei de încasat de la autoritățile competente și în ordinea vechimii obligațiilor fiscale. Limita sumei de încasat se analizează în funcție de obligațiile fiscale ce pot forma obiectul deciziei de amânare la plată prevăzută la alin. (10) sau alin. (11) lit. a), după caz.

(3) Amânarea la plată nu se acordă:

a) contribuabililor pentru care s-a deschis procedura insolvenței;

b) contribuabililor pentru care a început executarea silită de către un alt creditor prin poprirea sumelor de încasat de la autoritățile autoritățile competente;

c) contribuabililor care au în derulare o eşalonare la plată în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În scopul amânării la plată contribuabilul depune la organul fiscal competent cererea de acordare a amânării precum și documentul emis de autoritatea competentă, în original, prin care se certifică cuantumul sumelor certe, lichide și exigibile pe care contribuabilul le are de încasat de la aceasta. Documentul este valabil 20 de zile de la data emiterii și trebuie să fie în termenul de valabilitate la data depunerii cererii de amânare la plată.

(5) Documentul prevăzut la alin. (4) se emite de către autoritatea competentă la cererea contribuabilului în termen de 5 zile de la data solicitării. La cererea de eliberare a documentului contribuabilul poate anexa o notificare prin care renunță la dreptul de a percepe sau încasa dobânzi, penalități sau accesorii, de orice natură, aferente creanțelor de încasat de la autoritatea competentă în cauză. În acest caz, în documentul emis, autoritatea competentă confirmă că a luat act de notificarea contribuabilului.

(6) Contribuabilul poate depune una sau mai multe cereri de amânare la plată, ori de câte ori este cazul, cu respectarea limitei prevăzute la alin. (2).

(7) După primirea cererii, organul fiscal competent eliberează, din oficiu, certificatul de atestare fiscală pe care îl comunică contribuabilului. Eliberarea certificatului de atestare fiscală în scopul acordării amânării la plată nu este supusă taxei extrajudiciare de timbru.

(8) Prin excepție de la prevederile art. 112 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale exigibile existente în sold la data eliberării acestuia.

(9) Cererea contribuabilului se soluționează de organul fiscal competent în termen de 15 zile de la data depunerii, prin decizie de amânare la plată a obligațiilor fiscale principale și accesorii sau decizie de respingere, după caz.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (9), în cazul aprobării cererii și dacă contribuabilul a renunțat, potrivit alin. (5), la perceperea sau încasarea de dobânzi, penalități sau accesorii, de orice natură, aferente creanțelor de încasat de la autoritatea competentă în cauză, organul fiscal emite:

a) decizie de amânare la plată a obligațiilor fiscale principale și accesorii, cu excepția celor prevăzute la lit. b);

b) decizie de amânare la plată a dobânzilor, penalităților de întârziere sau accesoriiilor, aferente obligațiilor fiscale principale amânate la plată.

(11) Odată cu emiterea deciziei de amânare la plată, organul fiscal competent înființează poprirea asupra sumelor pe care autoritatea competentă le datorează contribuabilului, în limita obligațiilor fiscale amânate la plată potrivit alin. (9) sau alin. (10) lit. a), după caz. Dispozițiile art. 149 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția alin. (2), se aplică în mod corespunzător.

(12) Cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel, pe perioada amânării la plată, pentru obligațiile fiscale principale amânate la plată, contribuabilii datorează dobânzi pentru fiecare zi a perioadei de amânare la plată, începând cu data emiterii deciziei și până la data stingerii obligațiilor fiscale amânate la plată. Nivelul dobânzii este cel prevăzut de art. 120 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(13) Prin excepție de la prevederile alin. (12), în situația în care contribuabilul a renunțat, potrivit alin. (5), la perceperea sau încasarea de dobânzi, penalități sau accesorii, de

orice natură, aferente creanțelor de încasat de la autoritatea competentă în cauză, nu datorează dobânzi, penalități de întârziere sau accesorii, de orice natură, pentru obligațiile fiscale principale amânate la plată.

(14) Ori de câte ori, anterior finalizării amânării la plată autoritățile competente prevăzute la alin. (1) notifică organul fiscal că suma înscrisă în documentul emis potrivit alin. (4) nu mai este datorată, în întregime sau în parte, amânarea la plată își pierde valabilitatea, total sau parțial, după caz. În acest caz, contribuabilul datorează dobânzi, penalități de întârziere sau accesorii de orice natură, potrivit legii, pe întreaga perioadă de amânare la plată.

(15) Pe perioada amânării la plată:

a) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită pentru obligațiile fiscale amânate la plată;

b) nu se sting obligațiile fiscale ce fac obiectul amânării la plată, cu excepția situației în care contribuabilul optează pentru stingerea acestora.

(16) În situația în care sumele individualizate în deciziile prevăzute la alin. (9) sau, după caz, alin. (10) lit. a), se sting în totalitate, organul fiscal comunică contribuabilului decizia de finalizare a amânării la plată. În situația în care contribuabilul a renunțat la perceperea sau încasarea de dobânzi, penalități sau accesorii, de orice natură, aferente creanțelor de încasat de la autoritatea competentă în cauză potrivit notificării prevăzute la alin. (5), odată cu decizia de finalizare a amânării la plată organul fiscal emite și decizia de anulare a dobânzilor, penalităților de întârziere sau accesorilor individualizate în decizia prevăzută la alin. (10) lit. b).

(17) În situația în care în termen de 2 ani de la data comunicării deciziilor prevăzute la alin. (9) sau, după caz, alin. (10), amânarea la plată nu a fost finalizată, aceasta încetează, caz în care organul fiscal comunică contribuabilului decizia de încetare a amânării la plată. În acest caz, contribuabilul datorează dobânzi, penalități de întârziere sau accesorii, potrivit legii, pe întreaga perioadă de amânare la plată.

(18) Notificarea prevăzută la alin. (5) poate fi depusă și pe perioada amânării la plată. În acest caz:

a) autoritatea sau instituția publică emite un nou document care înlocuiește documentul emis inițial potrivit alin. (4);

b) în baza documentului prevăzut la lit. a) organul fiscal revocă decizia de amânare la plată emisă potrivit alin. (9) și emite deciziile de amânare la plată potrivit alin. (10).

(19) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

PRIM-MINISTRU

Victor-Viorel PONTA